

Oponentský posudek na bakalářský koncert Michala Grešla 9.3. 2017

Pět skladatelů zaznělo na absolventském bakalářském koncertu Michala Grešla.

Jmenovaný je pianistou s velkou technikou - tím samozřejmě nemyslím "sportovní složku" výkonu - naopak. Grešl je muzikant a veškeré své dovednosti dává do služeb hudby. A nedává právě málo: krásný zvuk jak ve slabé dynamice, tak i ve fortissimu, virtuosita a lesk, velké až mystické ponoření do hudby, kultivovaný úhoz, tónová vytríbenost, rytmická ukázněnost a naprosté zvládnutí skladeb. První část - Jánošík a třetí - Zbojnické veselí ze Zbojnické sonatiny V. Nováka - byla zahrána temperamentním způsobem; střední díl, nazvaný Hvězdnatá noc ukázala zvukomalebnou schopnost interpreta.

Hluboký ponor do posledních věcí člověka pocítilo četné publikum v Janáčkově sonatě 1.X.1905.

Myslím, že se Grešlovi podařilo vyjádřit jakousi naději ve větě první oproti závěru celé skladby.

8. sonata L. Fišera prokázala vztah pianisty k soudobé hudbě - tohoto skladatele stále považujeme za současníka... Po pauze zazněly čtyřruční Obrázky z východu R. Schumanna op. 66. Zajímavé - přes hutnější fakturu o dvě /působivé/ ruce paní Grešlové -hudba zeštíhlela; romanticky a plasticky dýchala a byla zvukově propracovaná. Co dokáže romantismus !

Vrchol odpoledního koncertu /začínal v 16 hod - "Horowitzův oblíbený čas"/ teprve přišel - Skrjabinova

sonata č. 3. Strhující, přesvědčivé pojetí s velkým dramatickým napětím zakončilo koncert. Bylo vidět /i slyšet/, že interpret je Skrjabinem uchvácen.

Diplomová práce M. Grešla také svědčí o fascinaci tímto skladatelem /A. Skrjabinem/

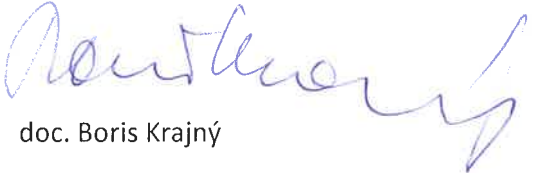
Jádrem celého spisu je rozbor 24 preludií op. 11 a srovnání se stejnojmenným cyklem F.

Chopina. Okolnost, že i starší celá následující generace ruských skladatelů byla ve svých ranných opusech inspirována "básníkem klavíru" je zřejmá / Ljadov, Ljapunov, Grečaninov, Rebikoff/ - ale u Skrjabina je tento fakt nejmarkantnější.

Pisatel srovnává oba cykly slavných autorů - preludium po preludiu, tóninu po tónině, hledá a nalézá podobné motivy, stylizační plochy, inspirační zdroje. Poukazuje na charakterové podobnosti jednotlivých částí a tím se dotýká tajemného mystéria komponování vůbec.

Četné poznámky k interpretaci svědčí o hlubokém vhledu i zasvěcenosti do obou cyklů - např. malá zmínka "pod čarou" /o existenci historické nahrávky slavné etudy op. 8 č. 12 samotným skladatelem/ dokazuje široký záběr autora této zajímavé práce.

Za koncert i za práci navrhuji hodnocení A

doc. Boris Krajný